

Presentació de *Catalonia Sacra* al Bisbat de Terrassa

El dijous dia 28 de novembre Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, va presidir l'acte de presentació de *Catalonia Sacra* a la diòcesi. L'acte va tenir lloc, a les 12 del migdia, a l'Església de Santa Maria d'Ègara, a la ciutat de Terrassa, dins el conjunt de La Seu d'Ègara. *Catalonia Sacra* és una iniciativa cultural i turística, impulsada pels deu bisbats amb seu a Catalunya que vol

acostar al públic el patrimoni artístic de l'Església. El Sr. Daniel Font presentà el projecte. Mn. Antoni Deulofeu, rector de la parròquia de Sant Pere i el Sr. Domènec Ferran, director del Museu de Terrassa, van pronunciar una conferència sobre les pintures murals de l'Església de Santa Maria. El Sr. Bisbe cloqué l'acte convidant a redescobrir «la bellesa que ens acostava a Déu, als altres i a nosaltres mateixos».

GLOSSA

Els contes de Nadal de l'àvia

Era una mare, àvia, mestra i ca-tequista amb habilitats pedagògiques educadores. Cada any escrivia un conte que regalava a la família; és a dir, que el llegia abans de beneir la taula del dia de Nadal. «[...] els parà taula i celebrà amb tota la família d'haver cregut en Déu» (Ac 16,34). Era un moment esperat. Tothom escoltava amb cor d'infant. Cadascú des de la seva edat i des del seu moment vital anava descobrint referències que l'ajudaven a créixer com a persona i a viure com a cristià. La seva intenció era apropar la família a Jesús per tal que tots aprenguessin a viure per als altres. Cada Nadal era una nova oportunitat per avançar en el seguiment de Jesús.

L'àvia ha traspasat no fa pas gaire. Els fills han recollit els contes i, amb una bona il·lustració, els han editat. Dimecres passat, dia de Nadal, abans de dinar, un dels néts va obrir el llibre de contes de l'àvia —un llibre molt especial per a tots els aplegats entorn la taula—, i va llegir un dels relats. Em deia un dels fills: «El conte ens va apropar al seu record, al seu amor, als seus ensenyaments,

als ideals i valors que guiaven la seva vida i que volia compartir amb els altres mitjançant els seus contes: la importància de cada persona, l'esforç generós, la il·lusió realista, l'esperança confiada... Ens va ensenyar a viure cada instant de manera especial, fent de cada moment una oportunitat per celebrar, gaudir i transmetre estimació en cada detall, apropant-nos, alhora, a Jesús, en qui creia fermament i confiava, a qui estimava i seguia».

L'àvia refermava cada Nadal el seguiment, l'amor, la confiança i la fe en Jesús i convidava els seus a afegir-s'hi, lloant Déu per fer-se un de nosaltres. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11). Passa Nadal, acaba la lectura del conte, però no és un *conte contat*, ja està *explicat*, perquè queda molt per contar, per explicar, per viure, perquè el testimoni de l'àvia és viu. Jesús ens acompanya i la paraula de Déu actua en nosaltres.

Enric Puig Jofra, SJ

Ajuda a Filipines

Es pot fer a través de Càritas per mitjà del compte:
2100-5000-51-0200052054

REMEU MAR ENDINS

Pregària a una mare

No fa gaire vaig llegir en una revista d'orientació cristiana, que allò que es qualificava com el «lideratge femení» constitueix un signe d'esperança als nostres dies. Déu vulgui que sigui així. Ara que acaba un any civil i dintre de pocs dies en començarem un altre, és oportú recordar que l'Església catòlica, el dia primer de gener, comença l'any amb una festa dedicada a Santa Maria, que és Mare de Jesús, que és Mare de Déu.

Penso que, a la llum de la fe, ella té un lideratge clar —evidentment femení— en l'Església i en el món. En ella el lideratge femení té totes les garanties de realitzar els millors valors que són més presents a l'ànima i en la visió del món des d'una ment i un cor de dona.

És una llàstima que la celebració de l'any nou amagui a molts la festa cristiana del dia 1 de gener, que és la principal festa dedicada pròpiament a Maria dintre del cicle de les festes nadalenques. Aquest dia també se celebra la Jornada Mundial de la Pau, promoguda pel Papa, que publica cada any un missatge adreçat a tots els qui exerceixen l'autoritat en els Estats i a l'opinió pública mateixa. La dona sap allò que significa el do de la pau per al món. És una intenció que hem de confiar a la Verge santíssima aquest diumenge de la Sagrada Família.

Proposo una reflexió que m'ha impressionat molt sobre la festa de la Maternitat Divina de Maria. Aquesta festa mostra com n'és de real la famosa afirmació del pròleg de sant Joan: «El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle». El papa Francesc en la seva primera encíclica té una expressió d'un alt valor teològic. Diu així: «La veritable maternitat de Maria ha assegurat per al Fill de Déu una veritable història humana, una veritable carn, en la qual morirà en la creu i ressuscitarà dels morts» (*Lumen fidei*, n. 59). Aquella noia de Natzaret és la qui ha donat a Crist la carta de ciutadania humana.

He pensat, a més a més, que davant el dia de Cap d'Any no serà superflu convertir aquest escrit setmanal en un espai de pregària. Aquesta pregària, adreçada a Maria és la mateixa amb que el Papa tanca la seva primera encíclica *La Llum de la fe*:

«Ens adrecem en pregària a Maria, Mare de l'Església i Mare de la nostra fe.

Mare, ajudeu la nostra fe!

Obriu la nostra oïda a la paraula perquè reconeguem la veu de Déu i la seva crida.

Revifeu en nosaltres el desig de seguir els seus passos, sortint de la nostra terra i confiant en la seva promesa.

Ajudeu-nos a deixar-nos tocar pel seu amor, perquè puguem tocar-lo en la fe.

Ajudeu-nos a fiar-nos plenament d'ell, a creure en el seu amor, sobretot en els moments de tribulació i de creu, quan la nostra fe és cridada a créixer i a madurar.

Sembreu en la nostra fe l'alegria del Ressuscitat. Recordeu-nos que el qui creu no està mai sol.

Ensenyeu-nos a mirar amb els ulls de Jesús, perquè ell sigui la llum en el nostre camí.

I que aquesta llum de la fe creixi contínuament en nosaltres, fins que arribi el dia sense posta, que és el mateix Crist, el vostre Fill, nostre Senyor.»

Que la mirada maternal de Maria ens acompanyi aquest nou any, que desitjo ple d'esperança per a tothom, especialment pels qui passen moments d'angoixa i de dolor.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JUDIT VILA CLARA

Pastorets de Comunitat

La Judit Vilaclara pertany a la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, és mestra de primària i des de fa quatre anys és la responsable del Centre d'Esplai Lluís Maria Chanut, vinculat a Càritas i al MCECC. La Judit i en Llibert Requena van escriure i dirigir *Pensament de Nadal: Lila, groc i blanc*, que els dies 27, 28 i 29 es representa al teatre de l'escola Jesuïtes del Clot de Barcelona (www.santpereclaver.cat).

Què tenen d'especial aquests Pastorets?

En Llibert i jo partíem d'experiències teatrals, literàries i de fe diferents. L'obra neix de la fusió d'aquestes vivències, d'una passió compartida pel teatre i, sobretot, de la voluntat de ser i fer comunitat. La Comunitat se l'ha fet seva i ara ens pertany a tots. La llavor de *Pensament* arrela al Clot gràcies a l'esforç de moltes persones que han convertit l'escrit inicial en una obra.

Què representa *Pensament*?

La il·lusió, l'empenta i la joia de les 80 persones que hi col·laboren representa el missatge cristià. *Pensament de Nadal* explica la història del naixement de Jesús, però l'essència cristiana s'amaga en el treball que hi ha al darrera: feina en equip per fer arribar el missatge d'esperança de Jesús al nostre barri.

La comunitat de Sant Pere Claver és molt rica...

A la nostra Comunitat hi ha ingredients ben diferents. Al Clot es prega cantant (Gospel), educant (esplais), reflexionant (catecumenat), acompanyant (Pastoral de la Salut), actuant (pastorets) o vetllant per les necessitats dels altres (grup Projectió). I cada dissabte a la tarda celebrem l'eucaristia tots junts.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist ens retorna sempre a casa

L'evangelista Mateu veu la clau de la fugida de la Sagrada Família a Egipte i el retorn a la terra d'Israel en la paraula del profeta: «D'Egipte he cridat el meu fill» (*Os 11,1*). Per a Mateu, el profeta Osees aquí parla de Crist: ell és el *veritable* Fill. A ell el Pare l'estima i el crida d'Egipte.

Per a l'evangelista, la història d'Israel torna a començar amb aquest nou èxode (*evangeli d'avui*), i de manera nova, amb el retorn de Jesús d'Egipte a Terra Santa. Certament, la primera crida al retorn del país de l'esclavatge havia, en molts aspectes, fracassat. En Osees, la resposta a la crida del Pare és un allunyament per part dels cridats: «Com més els cridava, més s'allunyaven de mi» (11,2).

Amb la fugida a Egipte i amb el seu retorn a la Terra promesa, Jesús realitza l'èxode definitiu. Ell és veritablement el Fill; no se n'anirà per allunyar-se del Pare. Ell retorna a casa i condueix cap a casa; sempre està en camí cap a Déu i amb això condueix de l'alienació a la *pàtria*, a allò que és essencial i propi.

Jesús, el veritable Fill, en un sentit molt profund va anar ell mateix a l'exili per tal de tornar-nos a dur, a tots nosaltres, de l'alienació cap a casa.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Francisco Javier y la alegría

San Francisco Javier vivió un año entero en las islas Molucas (Indonesia). Fue un año señalado por las conversiones apostólicas y también por los muchos peligros y privaciones que sufrió. Naufragó tres veces. Perdió todo cuanto poseía. Padebió hambre y sed. Permaneció varios días escondido entre matorrales y así salvó la vida. Escribió:

—«No puedo recordar haber sido más feliz y con tanta alegría en ningún otro lugar y con tanta continuidad.

Estas islas parecen hechas para que un pobre hombre pierda, en poco tiempo, los ojos, por la sobreabundancia de lágrimas que derrama debido a sus innumerables alegrías.»

—Francisco Javier, todos los santos y nuestros padres y madres nos enseñaron que con la fe puesta en Dios se pueden superar toda clase de males, de enfermedades, de adversidades, de sufrimientos, de fracasos... y con alegría.

Es lo que decía santa Teresa de Jesús:

—«Que poco hacen todas las contrariedades y adversidades cuando Vos, Señor, queréis dar ánimo, paz, alegría.»

El papa Francisco titula su primera exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*.

La fe —primera de las virtudes teologales— es también la primera que nos da fuerza, paz, consuelo y alegría.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La catedral d'Europa

La Sagrada Família és la catedral d'Europa. Ho és per raons històriques i per raons actuals. Gaudí és un mediterrani que es mou entre l'art gòtic (Reims) i l'art bizantí (Santa Sofia), i que ha assimilat la bellesa de les catedrals de Tarragona, que coneix des de jove; de Barcelona, en la qual col·laborà en l'acabament de la façana; de Mallorca, on va estar dos anys, i la basílica de Santa Maria del Mar, que ha pogut estudiar de prop. Coneix Grècia i Roma, Egipte i les teories arquitectòniques recents.

Ens trobem davant d'una síntesi que integra el que és millor des d'una mirada sobre el món que no és opulenta sinó franciscana. En la síntesi gaudiniana, els contraris s'articulen harmoniosament (dins-fora, dalt-baix, llum-ombra) sense oposicions estèrils, i la recerca constant de les tres dimensions és una conseqüència de l'estructura de la realitat mateixa —que sempre és tridimensional.

Gaudí és, en el fons, un geòmetra que prefereix les superfícies engegades o corbes i les figures que s'hi relacionen (l'hiperboloide i el paraboloid hiperbòlic), i que maneja amb autoritat els tetraedres.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.
- 31. □ Dimarts** [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-8]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.
- 1. □ † Dimecres** [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.
- 2. □ Dijous** [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians.
- 3. □ Divendres** [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinianà).
- 4. □ Dissabte** [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.
- 5. □ † Diumenge vinent**, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

LA SAGRADA FAMÍLIA

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*
Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teua; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteni; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i quedat-hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

▶ Lectura del libro del Eclesiàstic (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha.

Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sió, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

La fugida a Egipte. Pintura del s. xv, Museu Nacional de Cracòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se marcharon los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo.» José se levantó, cogió al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes. Así se cumplió lo que dijo el Señor por el profeta: «Llamé a mi hijo, para que saliera de Egipto.»

Quando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuélvete a Israel; ya han muerto los que atentaban contra la vida del niño.» Se levantó, cogió al niño y a su madre y volvió a Israel. Pero, al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allá. Y, avisado en sueños, se retiró a Galilea y se estableció en un pueblo llamado Nazaret. Así se cumplió lo que dijeron los profetas, que se llamaría Nazareno.

COMENTARI

Jesús, el nou Israel

Tots sabem que la font literària més important dels evangelis de la infància de Jesús (Mt 1-2; Lc 1-2) són els textos de l'Antic Testament. Les primeres generacions cristianes varen esbrinar les grans profecies de l'AT per il·luminar els primers anys de la vida de Jesús, que no eren objecte del testimoni apostòlic. El text d'avui està muntat sobre tres cites de l'AT: la primera, del profeta Osees (11,1), que parla de la pujada d'Israel des d'Egipte. La segona, que no llegim avui, es fa ressò del dol de Raquel pels seus fills exiliats (Jr 31,15) i es relaciona amb la mort dels innocents. La tercera, vol justificar la filiació de Jesús en el poble de Natzaret.

El relat de la fugida a Egipte i de la tornada d'aquell país és d'una sobrietat notable. No hi ha cap referència a fets extraordinaris o miraculosos com en la literatura apòcrifa. Ara bé, és prou clar que la cita d'Osees té com a objectiu subratllar que Jesús va recórrer el camí de l'Èxode.

Mateu inicia així un tema que és un fil conductor de l'Evangelí de Mateu. Jesús és el nou Israel, el nou Jacob que escapa de les mans d'Herodes (un idumeu), com el vell Jacob va fugir de les mans de Laban (un arameu), segons les tradicions rabíniques de l'AT (cf. la traducció targúmica de Dt 26,4-5). Així es remarca que Jesús serà el veritable Israel de Déu, segons el model del vell Jacob que va pujar d'Egipte com Israel. La clau serà que Jesús porta a la seva ple-

na realització tot el que el vell Israel va fer a les pal·lentes.

El text d'avui ofereix una altra dada cristològica rellevant. L'anada a Natzaret serà el mitjà pel qual, paradoxalment, un poble insignificant i desconegut de Galilea, Natzaret, sigui la pàtria del Messies. Jesús, segons Mateu, va néixer a Betlem (Mt 2,1). No deixa de ser significatiu que porti l'epítet de *natzaré*. Aquest títol té connotacions pejoratives (cf. Jn 1, 46).

Tanmateix, els cristians van ser nomenats *natzarrens* no solament a Síria (possible pàtria de l'evangeli segons Mateu, cf. Mt 4,24) sinó també en la tradició jueva.

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dilluns dia 30, a les 13.30 h. Presideix el dinar de Nadal amb els preveres, diaques i seminaristes de la diòcesi a Terrassa.

Dimecres dia 1 de gener de 2014, a les 12 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral en la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu.

Diumenge dia 5, a les 10.30 h. Assisteix a la representació dels *Pastorets* a la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres de Sabadell.

A les 12.30 h. Celebra la Missa Estacional a la Pquia. de St. Vicenç de Jonqueres de Sabadell.

NOTÍCIES

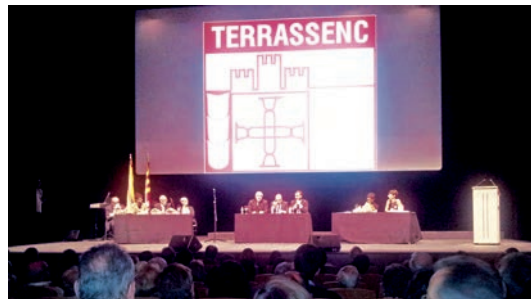
Benedicció del pessebre a la Catedral. El diumenge dia 1 de desembre, a les 11 h, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar va presidir l'acte de benedicció de pessebres al soterrani de l'atri de la Catedral de Terrassa. Va estar acompanyat de Mn. Fidel Catalán, rector de la parròquia del Sant Esperit, pel Sr. Ferran Fonte, president de l'Associació de Pessebristes i per la Sra. Teresa Casals, regidora de l'Ajuntament. L'exposició de diorames sobre el pessebre és visitada cada any per més de 30.000 persones.

Mons. Saiz Meneses assisteix al Terrassenc de l'Any. El diumenge 1 de desembre Mons. Saiz Meneses va participar en el lliurament dels premis als terrassencs de l'any 2013 juntament amb el Sr. Jordi Ballart, alcalde de la ciutat i el Sr. Felip

Delegació Episcopal de Pastoral Familiar

La Delegació Episcopal de Pastoral Familiar (c/ Vinyals, 47. 08221 Terrassa). Tel.: 937 337 120 (matins d'11 a 13 h); a/e: delegaciofgamilia@bisbatdeterrassa.org, ofereix aquests serveis:

- **Centre d'Orientació Familiar Mare de Déu de la Salut (COF).** Format per especialistes que atenen gratuïtament: les persones que vulguin millorar la relació de parella o la relació pares-fills; dones embarassades soles que vulguin acompanyament i ajut; persones o entitats que vulguin rebre formació en els temes que ofereix el COF.
- **Projecte Raquel.** Per a dones que han viscut la problemàtica d'un avortament: tel. 647 883 997. També: projecteraquelterrassa@gmail.com i www.proyecto-raquel.com
- **Curso de monitores de educación afectiva y sexual.** Dirigit per la Dra. Nieves González Rico, directora de la Fundación Desarrollo y Persona (Valladolid). Els caps de setmana 8 i 9 de febrer, 8 i 9 de març, 5 i 6 d'abril. Horari: dissabte de 10 a 13.30 i de 15.30 a 19 h; diumenge de 10 a 13.30 h. Lloc: Col·legi Puresa de Maria (c/ Mercè Vilaret 21, 08174 Sant Cugat del Vallès). Places limitades. Mitjans de transport: FGC, estació Sant Joan (línies S2, S5 i S55). Aparcament al col·legi. Possibilitat de dinar el dissabte al migdia. Informació i inscripcions: Giorgio Chevallard, tels. 935 830 088 i 629 521 418, giorgio.chevallard@ati.es

Elósegui, president del Centre Cultural El Social, entitat que organitza l'acte. Els guardonats enguany són els Srs. Sílvia Alcántara, Rafael Aróztegui, Andreu Enric i Marià Galí.

AGENDA

Horari dels Pessebres de la Catedral. Festius i dissabtes (fins al 12 de gener): 11.30 a 13.30 h i 18 a 20 h. Feiners (fins al 5 de gener): 18 a 20 h.

Curs on line de diàleg entre ciència i fe. El proper 7 de gener començarà la segona edició del

curs «Ciència i fe en diàleg» organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs es fa via internet i vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència. Poden fer les inscripcions a: www.cienciaifebcn.com

LLIBRE

Pare nostre. Text del Catecisme de l'Església Catòlica. Comentari de Rosa Deulofeu González.

Delegació d'Apostolat Seglar, Bisbat de Terrassa

Col·lecció Duc in altum, 2.

Horari de la Cúria per Nadal. La Cúria del Bisbat de Terrassa estarà oberta els dies 30-31 de desembre i els dies 2 i 3 de gener, de 9.30 a 13.30 h.

REMAD MAR ADENTRO

Oración a una madre

En una revista de inspiración cristiana, leí recientemente que lo que se califica como «liderazgo femenino» constituye un signo de esperanza en nuestros días. Quiera Dios que así sea. Ahora que acaba un año civil y vamos a comenzar otro dentro de pocos días no será superfluo recordar que la Iglesia católica, en el día primero de enero, comienza el año con una fiesta dedicada a Santa María, como Madre de Jesús, como Madre de Dios.

Pienso que, a la luz de la fe, ella tiene un claro liderazgo —evidentemente femenino— en la Iglesia y en el mundo. En ella el liderazgo femenino tiene todas las garantías de realizar los mejores valores que están más presentes en el alma y en la visión del mundo desde una mente y un corazón de mujer.

Es una pena que la celebración del año nuevo, oculte a muchos la fiesta cristiana del día uno de enero, que es la principal fiesta dedicada propiamente a Santa María en el ciclo de fiestas navideñas. En este día se celebra también la Jornada Mundial de la Paz, promovida por el Papa, que cada año publica un mensaje dirigido a todos cuantos ejercen autoridad en los Estados y a la misma opinión pública. La mujer sabe cuánto significa el don de la paz para el mundo. Es una

intención a confiar a la Virgen Santísima, en este domingo de la Sagrada Familia.

Propongo una reflexión que me ha impresionado mucho sobre la fiesta de la Divina Maternidad de María. Esta fiesta muestra la realidad de la famosa afirmación del prólogo del Evangelio de san Juan: «El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros». El papa Francisco en su primera encíclica tiene una expresión de un alto valor teológico. Dice así: «La verdadera maternidad de María ha asegurado para el Hijo de Dios una verdadera historia humana, una verdadera carne, en la que morirá en la cruz y resucitará de entre los muertos» (*Lumen fidei*, n. 59). Aquella muchacha de Nazaret es la que ha dado a Cristo la carta de la ciudadanía humana.

He pensado además que, en este día de comienzo de año, no estará de más convertir este comentario en un espacio de plegaria. Es la plegaria dirigida a María con la que el papa Francisco cierra su primera encíclica *La luz de la fe*:

«Nos dirigimos en oración a María, madre de la Iglesia y madre de nuestra fe. ¡Madre, ayuda nuestra fe!

Abre nuestro oído a la Palabra para que reconozcamos la voz de Dios y su llamada.

Aviva en nosotros los deseos de seguir sus pasos, saliendo de nuestra tierra y confiando en su promesa. Ayúdanos a dejarnos tocar por el amor, para que podamos tocarlo en la fe. Ayúdanos a fiarnos plenamente de Él, a creer en su amor, sobre todo en los momentos de tribulación y de cruz, cuando nuestra fe es llamada a crecer y a madurar. Siembra en nuestra fe la alegría del Resucitado. Recuérdanos que quien cree no está nunca solo. Enséñanos a mirar con los ojos de Jesús, para que Él sea luz en nuestro camino. Y que esta luz de la fe crezca continuamente en nosotros, hasta que llegue el día sin ocaso, que es el mismo Cristo, tu Hijo, nuestro Señor.»

Que la mirada maternal de María nos acompañe en este nuevo año, que deseo lleno de esperanza para todos, en especial por los que pasan por momentos de angustia y de dolor.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa